

Julia Donaldson - Milan Dekleva

ZVERJASEC

LUTKOVNI MUZIKAL ZA OTROKE
Sezona 2012/2013

LUTKOVNO GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

*Kraljestvo
domišljije*

Lutkovno gledališče Ljubljana

Krekov trg 2, 1000 Ljubljana
Telefon 01 3000 970
info@lgl.si
www.lgl.si

Blagajna LGL je odprta od ponedeljka do petka med 9. in 19. uro, ob sobotah med 9. in 13. uro in uro pred predstavo.
Telefon 01 3000 982, 080 2004

Gostovanja in organizirani obiski šol in vrtcev

Edita Golob, telefon 01 3000 976
organizacija@lgl.si

Spletna prodaja vstopnic

www.lgl.si

twitter.com/Lutkovno

fb.me/LutkovnoGledalisceLjubljana

LGL je član naslednjih združenj

Svet Lutkovnega gledališča Ljubljana

dr. Milena Mileva Blažič (predsednica), mag. Mojca Jan Zoran (namestnica predsednice), mag. Nina Kalčič, Barbara Rogelj, Alojz Sedovnik

Strokovni svet Lutkovnega gledališča Ljubljana

dr. Blaž Lukan (predsednik), Brane Vižintin (namestnik predsednika), Matjaž Loboda, mag. Jasna Vastl, dr. Mateja Pezdirc Bartol

Julia Donaldson - Milan Dekleva

ZVERJASEC

LUTKOVNI MUZIKAL ZA OTROKE

REŽIJA **Jaka Ivanc**

DRAMATIZACIJA **Milan Dekleva**

GLASBA **Davor Herceg**

LIKOVNA PODOBA IN SCENOGRAFIJA **Natan Esku**

DRAMATURGIJA **Andrej Jaklič**

LEKTURA **Tatjana Stanič**

OBLIKOVALEC LUČI **Kristjan Vidner**

LUTKOVNA TEHNOLOGIJA **Mitja Ritmanič**

NASTOPAJO

ZVERJASEC, LISICA **Gašper Malnar**

MIŠ **Brane Vižintin**

KAČA **Martina Maurič Lazar**

SOVA **Jure Lajovic**

PRODUCENTKA **Ana Rokvič Pinterič** / VODJA PREDSTAVE IN OBLIKOVALEC ZVOKA **Izidor Kozelj** /
LUČNI MOJSTER **Matej Vidic** / SCENSKI TEHNIK **Iztok Vrhovnik, Milan Škrbič** /
IZDELAVA LUTK IN SCENE **Tiziana Alberton, Iztok Bobič, Anna Bailey, Sandra Birjukov,**
Sarah Brown, Richard Maasarani, Zoran Srdić, Jernej Remše, Mitja Ritmanič,
Marjeta Valjavec, Tea Kovše, Delo osvobaja, d. o. o.

Predstava *Zverjasec* je uprizorjena na podlagi slikanice *Zverjasec*, © ilustracije Axel Scheffler (1999),
© besedilo Julia Donaldson, izdana pri Macmillan Children's Books, London, slovenski založnik Mladinska knjiga (2010).

PREMIERA 18. april 2013, LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA
VELIKI ODER LGL, Sezona 2012/13

MIŠKA, MALO BISTRO BITJE

Če je potrebno, sem tiho kot miška,
nežna in drobna, nemočna se zdim,
vendar še tigra in slona spodim –
name ne glejte s posmehom in zviška.

Rada pred zoro na polje hitim,
gledam pšenico, kako se zlati,
letos bo sladka, se sonce smeji.
Klasek pokusim, ga z zobki drobim.

Mordá se čudno sliši,
a svet pripada miši,
mordá se sliši noro,
a miš pregrizne goro!

Tudi po gozdu se rada potikam,
tamle na leski se lešnik medi,
žir se nasmiha in kostanj zori,
kači nagajam, se sovi izmikam.

Ko prehudo je, si zmislim nakano,
tudi Zverjasec se koga boji.
Pamet v roke in brez bedarij –
kdor je pogumen, odide naj z mano!

Mordá se čudno sliši,
a svet pripada miši,
mordá se sliši noro,
a miš pregrizne goro!

Milan Dekleva

Andrej Jaklič

V SVETU ŽIVE DOMIŠLJIJE

Miška postane lačna. Lakoto ji, tako kot vsaki miški, najbolje potešijo lešniki. Takšni, najslajši, ki rasejo v gozdu. Gozd pa ne bi bil gozd, če v njem ne bi prežali plenilci. In to na koga drugega kot na miške, ki imajo zjutraj od lakote mravljinca v želodčku in zato iščejo slasten lešnik, ki bi jih pregnal. In tako se zgodba lahko začne. Tako namreč, da si miška želi lešnike, plenilci pa si želijo vseh, ki si želijo lešnike, torej tudi mišk. A miška se ne da. Da bi prestrašila požrešne plenilce, ki jo želijo pohrustati, na pomoč pokliče ne svojih najboljših prijateljev, ne svoje mame, niti svoje tete. Ne, v zadnjem trenutku se odloči, da bo na pomoč poklicala tisto, kar ji bo v tem trenutku najbolj pomagalo. To pa je – domišljija. In s pomočjo domišljije si prav na hitro izmisli strašnega prijatelja – čisto pravega zverjasca. Ta obožuje vse tisto, kar imajo miškini sovražniki. Vse bi dal za mlade lisice na žaru, sline se mu cedijo, ko samo pomisli na sladoled v sovjem soku, če pa beseda nanese na ravnokar in ravno prav pražene kače, ga ne more prav nič ustaviti, da jih dobi. Vsaj tako pravi miška. Ja, ta zverjasec je tako grozen, da je miška zaradi njega, ker ga pozna, kar naenkrat glavna v gozdu. Skorajda, saj ... saj, če res hoče do svojega zajtrka, lešnika, mora opraviti tudi z zverjascem. Nerodnost je namreč v tem, da si ga je izmislila, da bi z njim preplašila ostale, zdaj pa je kar naenkrat tu. Obstaja, iz mesa in krvi. In zdaj: bo miška dovolj iznajdljiva, da bo tako kot lisico, sovo in kačo ugnala tudi njega, zverjasca, ki je bitje, sestavljeno tako iz domišljije kot iz resničnosti? Bo sploh kdaj prišla do svojega zajtrka, če ima opravka s takšnim stvarom? Seveda, saj se ne ustraši in še enkrat napne vse možganske mišice in še enkrat uporabi domišljijo ter tako zverjasca, tega čudaka iz mesa in domišljije, popelje do vseh svojih sovražnikov in mu pokaže, kako je ona res glavna.

Tako glavna, da nazadnje zverjascu res ne preostane drugega, kot da se prav na hitro zasuka na prstih in zbeži kot ve in zna čim dlje stran od male, skromne, tihe, pridne, nedolžne ... miškice.

Zverjasec je zgodba, polna presenetljivih preobratov, iskrivega humorja ter odličnih rim angleške pisateljice in pesnice Julie Donaldson. Julia Donaldson je gospa, ki je intenzivno pisala, igrala v gledališču, pela in igrala kitaro že precej časa pred svojim največjim hitom, *Zverjascem*. In tudi po njem, saj njena bibliografija trenutno šteje več kot 180 objavljenih del, seznam pa še raste, saj je gospa še kako pri močeh in ustvarjalna.

Zverjasec se ji je "zgodil" leta 1999 in takrat postal velikanski hit, in to po celem svetu. In tako kot je bil takrat nekaj časa zgolj knjižni hit, je kmalu postal tudi hit predvsem v angleško govorečih gledališčih, že nekaj časa pa je tudi hit v obliki polurnega animiranega filma, posnetega v produkciji britanske televizije BBC. Če ostanemo le pri knjižnih rekordih: preveden je bil že v več kot 40 jezikov, prodan pa v dobrih 10 milijonov izvodih. Da gre tudi pri nas za velik hit, potrjuje dejstvo, da je njegova izdaja že kar nekaj mesecev razprodana. Ne samo v Ljubljani, razprodana je povsod!

In kaj je takega, zaradi česar *Zverjasec* z lahkoto prepriča toliko in toliko milijonov gotovo ne samo otrok, ampak tudi odraslih, kaj skriva takega, da sta tako knjižna izdaja kot animirana serija pobrali ogromno nagrad?

Najprej to, da gre za univerzalen zaplet, ki se vsaj enkrat zgodi v življenju vsakega. To pa je: kaj narediti, ko se kdorkoli od nas znajde v težavah? Poseben je tudi, ker rešitve problema ne išče drugod, pač pa jo poišče v sebi. Kar pomeni, da si ta, ki se znajde v nezavidljivi situaciji, iz nje lahko pomaga samo sam. In v situaciji, ko gre za življenje, tudi zvijače pridejo prav, sploh če se pri tem nikomur ne stori nič žalega in ker se to v miškinem primeru počne zelo duhovito. Duhovito pa je lahko zato, ker so zvijače plod njene domišljije, ne pa nasilja, zlobe, grobih laži, prevar in podobnega. Ne, najbolj navadne in nedolžne domišljije, ki ji omogoči, da – res je – ne nazadnje ostane živa. In le kdo ne bi razumel takšne junakinje in kdo se ne bi postavil na njeno stran? Za tiste malo starejše bo *Zverjasec* zanimiv predvsem zato, ker se domišljijsko bitje naenkrat pojavi kot resnično. Miška pravzaprav ves čas ne ve, ali je to dejansko res ali ne, toda če je pred njo ves brazgotinast in kosmat, potem je vendarle res lahko samo on. Prekrivanje različnih svetov, realnega in domišljijskega, je odlično izhodišče za izviren pravljичni svet, otrokom razumljiv bolj intuitivno in zato močnejše kot odraslim, ki razcepljenost na razum in domišljijo vedno bolj jemljejo kot nekaj samoumevnega. Ne, pravi miška, če v nekaj verjameš, potem je to lahko le in samo res. Naj torej živi domišljija! Prav tako je *Zverjasec* tudi zgodba o tem, kako lahko domišljija, če je je preveč, in to je je prav hitro, postane nevarna. Kako je tudi nekaj, kar v enem trenutku koristi, v drugem že tvoj sovražnik. Takrat pa ... takrat pa, kako premeteno od gospe pisateljice Donaldson, na pomoč stopi pogum. Oba skupaj torej premagata strahove in bitja, ki iz njih rasteta.

Zelo preproste situacije, minimalni, rimani in večkrat ponavljani dialogi, izbrani živalski junaki, ki jih poznajo že najmlajši, vsak pa predstavlja (vsaj) eno od ključnih negativnih značajskih lastnosti. Zgodba, ki teče v eno smer, doseže točko obrata in z junaki vred steče v isti smeri nazaj; vse to so elementi, ki delajo pripoved jasno, pregledno in razumljivo.

Seveda, brez njega bi bilo vse drugače. Brez zverjasca, tega dobrodušnega, naivnega in nedolžnega velikana, ki se miške razveseli, saj pred njim bežijo vsi, to pa prej zaradi njegove velikosti kot kakršnekoli zlobe. Čisti dobričina, ki pa je videti kot največji zlobnež. In še iz domišljije povrh. Miška ima res veliko dela, da ga premaga, a, kot že rečeno, z obilico domišljije in s pravo mero poguma, ki se skupaj iztečeta v eno lepo prav zdravo pamet, ji uspe. In – zverjasca ni več!

V Lutkovnem gledališču Ljubljana bo *Zverjasec* zaživel v prevodu in dramatizaciji pesnika Milana Dekleve. Zato se v prvi uprizoritvi *Zverjasca* na domačih odrih obeta poleg napete zgodbe tudi še čisto pravi muzikal. V katerem se lisica, še rahlo poparjena, ker je sova namesto nje postala županja, zato še toliko raje ukvarja z vprašanjem, kako bo miško pripravila za kosilo. V katerem je operna pevka sova prepričana, da bo ena miška ravno dovolj za to, da se njen glas popravi, kača pa, ki zelo rada pleše sambo, ve, da je njen ples tako magičen, da z njim z lahkoto uroči vsakega. Ja, za en sam lešnik miško čaka res veliko dela. Preverite, če se ji je splačalo.

Ljubica Marjanovič Umek
Z DOMIŠLJIJO NAD STRAH

Zverjasec je čarobna pravljica, v kateri se prepletajo močna čustva in bogata domišljija. Torej prav to, kar je tako značilno tudi za otroke v zgodnjem otroštvu. Štiri-, petletni otroci so preplavljeni s pozitivnimi in negativnimi čustvi, ki jih potiskajo navznoter in navzven, hkrati pa z glavo, polno domišljije, "naredijo" svoje misli odprte, iskrive in igrive. Znanstveniki in znanstvenice že dolgo vedo, da domišljija pomaga otrokom pri razumevanju resničnosti in da ima pomembno vlogo pri učenju o ljudeh, dogodkih in odnosih, s katerimi otroci nimajo neposrednih izkušenj. Pomeni preplet misli, čustev in socialnih izkušenj. Domišljija je tista, ki uspešnim pri socialnem razumevanju in privzemanju perspektive drugih, omogoča postavljanje v različne socialne vloge. Zakaj? Ker otroci bolj in bolj zmorejo razlikovati med svojimi mentalnimi stanji in mentalnimi stanji drugih in vedo, da so ta stanja lahko različna, povezana tudi s konkretnimi izkušnjami, čustvenimi stanji, informacijami ... V zgodbi *Zverjasec* prihaja do pogoste menjave vlog: najprej se miška skriva pred sovo, ker se boji, da jo bo požrla, kasneje, ko si miška v domišljiji pričara zverjasca in z njim potuje po gozdu, pa se sova skriva pred miško oziroma pred zverjascem. Mala, drobna in preplašena miška je tista, ki mora uporabiti domišljijo in pamet, da bi se rešila pred prihuljeno in zvito lisico, pametno in samozavestno sovo ter zapeljivo in vitko kačo, ki bi jo vse rade za večerjo. In miška uporabi pamet in domišljijo tudi takrat, ko jo je najbolj strah. Izmisli si zverjasca. V domišljiji je "rasel" pred njo: imel je postrani kremplje, grozne obrvi, čekane, pomarančne oči, črn jezik v gobcu ..., veliko stvari, s katerimi so ji kača, sova in lisica vzbujale strah. Še več, najraje je jedel lisice na žaru, sladoled, namočen v sovjem soku, in pražene kače.

Zverjasec v miškini domišljiji je prej pogumno lisico, sovo in kačo prestrašil in hitro so našle taka in drugačna opravičila, češ da se jim mudi domov. Bilo jih je strah. Že se je zdelo, da je miški uspelo prelisičiti živali in da bo lahko v miru poiskala velik lešnik za večerjo, ko se v zgodbi zgodi nov preobrat. Sicer dobrodušen, vendar velik, zelo velik in lačen zverjasec, ki ga je miška v domišljiji oblikovala kot svojega rešitelja pred kačo, sovo in lisico, se sedaj res pojavi pred malo, drobno miško in si jo zaželi s popečenim kruhom za večerjo. Torej zverjasec res obstaja? Preplašena in nemočna miška, ki vidi zverjasca kot zverino s kremplji postrani, groznimi obrvmi, čekani, pomarančnimi očmi, črnim jezikom v ustih ..., je morala najti rešitev, to pot rešitev, ki bi ji pomagala premagati strah pred zverjascem. In na misel ji je prišlo, da bi zverjasca prelisičila tako, da bi mu pokazala, kako se je živali, prav tiste, ki jih je z izmišljenim zverjascem enkrat že pregnala, bojijo. Šla sta s pravim zverjascem bavbavom po gozdu in miška je s podobo zverjasca prestrašila kačo, sovo in lisico, ki niso razumele, da zverjasca sploh ni in da si ga je miška zgolj izmislila.

Zverjasec, ki tudi ni vedel, da obstaja le v miški domišljiji, je bil presenečen, ko je ugotovil, da se vse živali, ki sta jih v gozdu srečala, bojijo male miške, in tudi njega je bilo vedno bolj strah. Je pa rasel pogum drobni miški. Ko sta ostala sama z zverjascem, si je zaželela zverjaščeve obare. Izrečeno je že tako prestrašenega zverjasca pognalo v beg. Številni dialogi v zgodbi, podprti tudi z imenitnimi verzi Milana Dekleve, s simbolnimi sporočili in čarobno močjo domišljije vodijo otroke iz ene v drugo vlogo, iz enega v drugo čustveno stanje, iz občutka strahu v občutek poguma. Ko otroci spremljajo zgodbo o miški in zverjascu, jih je večkrat zelo strah, še posebej zato, ker se praviloma poistovetijo z majhnimi, nemočnimi bitji, kot je npr. miška, skupaj z njimi iščejo rešitev ter tolažbo in tako, kar je pomembno, razrešujejo tudi svoje napetosti in težave. Čeravno otroci po četrtem letu starosti začenejo razlikovati med resničnostjo in domišljijo, je pravljica s svojo domišljijsko vsebino, ki je prepletena z močnimi, pogosto nasprotujočimi si čustvi domišljijskih junakov, prostor, v katerega otroci "vstopijo" in ugotovijo, da ni tako hudo, če si majhen, če te je strah, če si drugačen ...

Strah je doživljajsko stanje, ki ga otroci, zlasti po tretjem letu starosti, ko je njihova domišljija vedno bogatejša, pogosto povezujejo z nenavadnimi in izmišljenimi bitji, dogodki in rešitvami. Res je, da pravljичni junaki in dogodki lahko vzbujajo strah pri otrocih, res pa je tudi, da taisti pravljичni junaki in dogodki ponujajo vrsto različnih rešitev, kako premagati strah. Ko se otroci poistovetijo z junakom ali junakinjo v zgodbi, je njihovo doživljanje močnejše in lažje, ker vse skupaj opazujejo in spremljajo "od zunaj", z varne razdalje. In šibki junaki v pravljici opravijo tudi zahtevne in težke naloge, kot npr. miška, ki je "premagala" velike, zvite, pametne živali; na koncu celo zverjasca, ki je v njeni domišljiji poosebljal vse strašne stvari, ki jih je prepoznala pri sovi, lisici in kači. Otroci iz tovrstnih zgodb sprejmejo pomembna sporočila: da strah obstaja, da ima vsak lahko svoje strahove, ne glede na to, ali je majhen ali velik, mlad ali star, bolj ali manj pameten, samozavesten ali zaskrbljen, ne glede na zunanost. Posamezni junaki ali junakinje lahko v isti zgodbi doživljajo nekaj časa strah in potem pogum, pa zopet strah. Otroci, ki pravljice gledajo in poslušajo, pa z velikim zanimanjem in tudi lastno vključenostjo spremljajo, kako junaki in junakinje iščejo in si izmišljajo različne strategije za spoprijemanje s strahovi, četudi so le-ti nerazumni in rezultat bogate domišljije. In učijo se tudi, da strahovi niso nekaj nesprejemljivega v njihovem resničnem socialnem okolju: o svojih počutjih, tudi neprijetnih, lahko pripovedujejo, se o njih pogovarjajo in bodisi sami ali skupaj z odraslimi in vrstniki iščejo načine, kako jih premagati. Pri premagovanju strahov pride v otrokovih "pravljичnih letih" zelo pogosto prav domišljija, ki otroke odpelje v svet dobrega in slabega, lepega in grdega, v svet izmišljenih bitij, ki strah premagajo ...

ZVERJAŠČEVE UGANKE Dragi otroci, v igri, ki jo boste gledali, nastopajo zanimive živali.
Katere, lahko uganete že zdaj, če rešite teh pet ugank. Med nalepkami poiščite pravi odgovor.

Ponoči, ko se prebudim,
si zaskovikati želim.
V temi bom čez gozd letela
in o miški si bom pela.
Ojoj, le kaj naj naredim?
V visoko smreko sem se zaletela!

Rad sprehajam se in brundam viže,
ni mi mar za slavo in prestiže.
Nisem plešec niti dolgolasec,
nisem zver in tudi ne merjasec.

Ko z repom migam sem in tja,
sem zvita in prebrisana.
Ušesa rjavo-rdeča so na preži:
kje so piščanci? Fuj, ti ježi!
Za dolgi gobček ostrja je bodica –
po jajčka grem, saj sem tatca!

Majhna sem kot kakšna piška,
luknjica je moja hiška.
Kadar gledam, sem gledalka,
kadar glodam, sem glodalka.
Tiho tečem, ljubim zrelo žito,
kot otrok sem ljubka, vam povem odkrito!

Zdaj pa lahko uganete še to, kdo je uganke napisal:

Brke ima, da z njimi solze briše,
ko pesmi, zgodbe in romane piše,
ime mu Milan je in ni iz hleva –
ni šleva, ker v njem je pet dek leva.

Kdor me zagleda, ta utihne sredi stavka:
a jaz le plazim se in zvijam kot plesalka.
Telo je hladno, koža gladka in oči goreče,
kadar zasikam, žaba skoči, miška steče!

Jaka Ivanc je gledališko in radijsko režijo diplomiral pri mentorju prof. Dušanu Jovanoviću na AGRFT v Ljubljani. V istí sezoni je debitiral na Mali sceni Mestnega gledališča ljubljanskega s predstavo *Hrošč* avtorja Mladena Popovića. Od leta 2008 je zaposlen kot gledališki režiser v Gledališču Koper. V Lutkovnem gledališču Ljubljana je režiral *Perzeja*, *Zakaj verjeti v zmaje* in *Romeo & Julija*. Je dobitnik več nagrad. Poleg režije se v gledališču ukvarja tudi z dramaturgijo, scenografijo in videom, režira pa tudi razne dogodke in prireditve (podelitev Prešernovih nagrad, nagrad zlata ptica, Grumove nagrade ipd.). V zadnjih letih kot dramaturg sodeluje z vsestranskim brazilskim odrskim umetnikom Dudo Paiva (*Bestiaires*, *Bastrad*, *Holy*).

Milan Dekleva je pesnik, prozaist in esejist, ki je diplomiral iz primerjalne književnosti in literarne teorije na Univerzi v Ljubljani. Bil je urednik študentske Tribune, Radia Student, poučeval je glasbo, bil novinar Dnevnika in urednik knjižne priloge Svet v knjigah. Do upokojitve je urejal Otroške in mladinske programe na Televiziji Slovenija. Piše tudi poezijo in prozo za otroke, TV-scenarije ter literarno in glasbeno publicistiko. Prevaja iz angleščine in italijanščine. Za svoje pesniško, esejistično in prozno delo je prejel najpomembnejše nacionalne nagrade. Je avtor okrog dvajsetih pesniških zbirk, štirih romanov, dveh knjig kratke proze in treh knjig esejev.

Natan Esku je eksperimentator na področju vizualne umetnosti. Težko je najti področje, ki ga ne bi zanimalo, saj se ukvarja z ilustracijo, grafičnim oblikovanjem, kiparstvom, slikarstvom, reciklažo materialov in idej, fotografijo ter oblikovanjem interjerjev. V njegovih delih je veliko poigravanja z živimi barvami, besednimi zvezami in komičnimi liki, s katerimi humorno opozarja na družbene nesmisle, jih obrača in preobrača, dokler ne postanejo ironično privlačni ter vizualno osupljivi. Predstavil se je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah ter leta 2009 prejel nagrado Mednarodnega bienala ilustracije Zlato pero Beograda za inovativno delo, ki nerazdružljivo povezuje poezijo z ilustracijo. Več na www.natanesku.com

Andrej Jaklič je diplomiran dramaturg, ki opravlja dramaturgije, dramatisacije, priredbe dramskih besedil, prevaja, piše sonete ... skratka vse, kar sodi k "praktični dramaturgiji". Sodeloval je pri predstavah: *Svinčnik piše s srcem*, avtorski projekt (SMG), Sarah Kane: *Razmadežna* (SNG Drama Ljubljana), *Piaf Edith Piaf*, avtorski projekt (Pernarčič & Pernarčič), A. Lindgren: *Ronja, razbojniška hči* (SLG Celje), F. Frančič: *Ulica svobode* (Gledališče Koper), W. Shakespeare: *Hamlet* (MGL), *Ljubezni moje babice*, avtorski projekt (PTL), D. Giessellman: *Golobi* (MGL) in A. Nicolaj: *Parole, Parole* (Gledališče Koper). Z Lutkovnim gledališčem Ljubljana je doslej sodeloval pri predstavah *Čarovnik iz Oza*, *Mala morska deklica*, *Romeo & Julija* in *Snežna kraljica*.

Davor Herceg se je rodil v Zagrebu, kjer je študiral, delal kot pianist v HNK in skladal glasbo za gledališče in balet. Kot izvajalec klasične in jazz glasbe je sodeloval z Zagrebško filharmonijo, Boškom Petrovićem, Oliverjem Dragojevićem, skupinama Soul Fingers in Song Killers. Leta 2011 je prišel v Ljubljano, kjer ga je režiser Jaka Ivanc povabil k sodelovanju pri predstavi *Katka in Bunkec* (Gledališče Koper). Zadnjih deset let sklada glasbo za filme in različna slovenska gledališča (Gledališče Koper, Mestno gledališče ljubljansko, Slovensko mladinsko gledališče). V LGL je avtor glasbe za naslednje predstave: *Perzej*, *Zakaj verjeti v zmaje*, *Odtrgana slušalka*, *Cirkus Sardam*, *Izdajalsko srce* in *Romeo & Julija*. Za svoje delo je dobil številna priznanja in nagrade.

Gledališki list, sezona 2012/13

IZDALO Lutkovno gledališče Ljubljana

ZA IZDAJATELJA Uroš Korenčan

ODGOVORNA UREDNICA Jera Ivanc

UREDNIKA Ajda Rooss

TEHNIČNA UREDNICA Lidija Franjič

LEKTORICI Tatjana Stanič, Magda Lojk

FOTOGRAFINJA PREDSTAVE IN PRO-

MOCIJSKEGA MATERIALA Urška Boljkovac

OBLIKOVANJE Natan Esku

TISK Kocman Grafika, d. n. o.

Naklada 1000 izvodov

Poleg Ministrstva za kulturo Republike Slovenije in Mestne občine Ljubljana – Oddelek za kulturo nam uresničevanje programov omogočajo še:

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT

mobi

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, p.o.

Izvedbo projektov Small Size financira Evropska komisija. Vsebina publikacije je izključno odgovornost avtorjev in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

Program Kultura

LUTKOVNO GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

*Kraljstvo
domišljije*